

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 20 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – BT/Laudamotion GmbH

(Sprawa C-111/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Transport lotniczy – Konwencja montrealaska – Artykuł 17 ust. 1 – Odpowiedzialność przewoźników lotniczych w razie śmierci lub uszkodzenia ciała pasażera – Pojęcie „uszkodzenia ciała” – Zespół stresu pourazowego, jakiego doznał pasażer w związku z ewakuacją awaryjną statku powietrznego]

(2022/C 472/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa i strona wnosząca skargę rewizyjną: BT

Strona pozwana i druga strona postępowania rewizyjnego: Laudamotion GmbH

Sentencja

1) Artykuł 17 ust. 1 Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, zawartej w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r., podpisanej przez Wspólnotę Europejską w dniu 9 grudnia 1999 r. i zatwierdzonej w jej imieniu decyzją Rady 2001/539/WE z dnia 5 kwietnia 2001 r.,

należy interpretować w ten sposób, że:

2) za uraz psychiczny spowodowany u pasażera „wypadkiem” w rozumieniu tego postanowienia, który nie jest związany z „uszkodzeniem ciała” w rozumieniu rzeczowego postanowienia, powinno przysługiwać odszkodowanie w taki sam sposób jak za takie uszkodzenie ciała, pod warunkiem że poszkodowany pasażer wykaże istnienie naruszenia jego integralności psychicznej o takiej powadze lub intensywności, że wpływa ono na jego ogólny stan zdrowia i nie ustąpi bez pomocy medycznej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 228 z 14.6.2021.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 27 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Brussel – Belgia) – Proximus NV/Gegevensbeschermingsautoriteit

(Sprawa C-129/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Przetwarzanie danych osobowych i ochrona prywatności w sektorze łączności elektronicznej – Dyrektywa 2002/58/WE – Artykuł 12 – Publiczne spisy abonentów i usługi biura numerów – Zgoda stron – Obowiązki dostawcy spisów abonentów i usług biura numerów – Rozporządzenie (UE) 2016/679 – Artykuł 17 – Prawo do usunięcia danych („prawo do bycia zapomnianym”) – Artykuł 5 ust. 2 – Artykuł 24 – Obowiązki informacyjne i odpowiedzialność administratora]

(2022/C 472/13)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep te Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Proximus NV

Strona przeciwna: Gegevensbeschermingsautoriteit

Sentencja

- 1) Artykuł 12 ust. 2 dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej, zmienionej dyrektywą 2009/136/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2009 r., w związku z art. 2 akapit drugi lit. f) tej dyrektywy i art. 95 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych)

należy interpretować w ten sposób, że:

wymagana jest „zgoda”, w rozumieniu art. 4 pkt 11 tego rozporządzenia, abonenta operatora usług telefonicznych, aby dane osobowe tego abonenta zostały umieszczone w publicznie dostępnych spisach abonentów i usługach biura numerów, publikowanych przez dostawców innych niż ten operator, przy czym zgoda ta może zostać udzielona bądź wspomnianemu operatorowi, bądź jednemu z tych dostawców.

- 2) Artykuł 17 rozporządzenia 2016/679

należy interpretować w ten sposób, że:

złożone przez abonenta żądanie wycofania jego danych osobowych z publicznie dostępnych spisów abonentów, a także telefonicznych usług biura numerów stanowi skorzystanie z „prawa do usunięcia danych” w rozumieniu tego artykułu.

- 3) Artykuł 5 ust. 2 i art. 24 rozporządzenia 2016/679

należy interpretować w ten sposób, że:

krajowy organ nadzorczy może wymagać, aby dostawca publicznie dostępnych spisów abonentów i usług biura numerów, jako administrator, podjął odpowiednie środki techniczne i organizacyjne w celu poinformowania administratorów będących osobami trzecimi, mianowicie operatora usług telefonicznych, który przekazał mu dane osobowe swojego abonenta, a także innych dostawców publicznie dostępnych spisów abonentów i usług biura numerów, którym dostarczył takie dane, o wycofaniu zgody tego abonenta.

- 4) Artykuł 17 ust. 2 rozporządzenia 2016/679

należy interpretować w ten sposób, że:

nie sprzeciwia się on temu, aby krajowy organ nadzorczy nakazał dostawcy publicznie dostępnych spisów abonentów i usług biura numerów, do którego zwrócono się o zaprzestanie publikowania danych określonej osoby, aby podjął on „rozsądne działania”, w rozumieniu tego przepisu, służące poinformowaniu dostawców wyszukiwarek internetowych o tym żądaniu usunięcia danych.

(¹) Dz.U. C 189 z 17.5.2021.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 27 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus – Finlandia) – Soda-Club (CO2) SA, SodaStream International BV/MySoda Oy

(Sprawa C-197/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Prawo znaków towarowych – Rozporządzenie (UE) 2017/1001 – Artykuł 15 ust. 2 – Dyrektywa (UE) 2015/2436 – Artykuł 15 ust. 2 – Wyczerpanie praw przyznanych przez znak towarowy – Butle zawierające dwutlenek węgla – Wprowadzenie do obrotu w państwie członkowskim przez właściciela znaku towarowego – Działalność dystrybutora polegająca na napełnianiu i ponownym etykietowaniu butli – Sprzeciw właściciela znaku towarowego – Uzasadnione powody, aby sprzeciwić się dalszemu obrotowi towarami oznaczonymi znakiem towarowym]

(2022/C 472/14)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein oikeus